

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.6.2021
COM(2021) 316 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EU-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, jf. artikel 118, for perioden 2015-2019

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EU-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, jf. artikel 118, for perioden 2015-2019

1. Indledning og baggrund

Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009¹ ("kontrolforordningen") indeholder bestemmelser om en EU-fiskerikontrolordning for at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik². Sammen med forordningen om ulovligt, ureguleret og urapporteret fiskeri (IUU-fiskeri)³ og forordningen om bæredygtig forvaltning af den eksterne flåde⁴ fastsætter kontrolforordningen regler og foranstaltninger vedrørende kontrol, inspektion og håndhævelse baseret på en global og integreret tilgang.

De interessenter, der er involveret i forvaltningen og gennemførelsen af fiskerikontrolsystemet, omfatter medlemsstaterne, Europa-Kommissionen, Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA)⁵ og kommercielle aktører. Kontrolforordningen finder anvendelse på hele kæden af fiskeriaktiviteter fra net til tallerken.

Dette dokument er en reaktion på Kommissionens retlige forpligtelse til at aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af kontrolforordningen i medlemsstaterne hvert 5. år (artikel 118, stk. 2).

I 2017 vedtog Kommissionen den første rapport om gennemførelsen og evalueringen af kontrolforordningen for de første 5 år (2010-2014) siden dens ikrafttræden⁶. Evalueringen viste, at kontrolforordningen er afgørende for at nå den fælles fiskeripolitiks mål og for håndhævelsen af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Kontrolforordningens principper og bestemmelser behandler spørgsmål, der tidligere har ført til omfattende overfiskning og mangelfuld overholdelse af fiskerireglerne. Analysen i den første rapport viste også, at medlemsstaterne havde gennemført de vigtigste bestemmelser i kontrolforordningen, men på grund af reglernes kompleksitet og den tid, der var nødvendig for at tilpasse dem, var gennemførelsen af nogle af bestemmelserne i nogle tilfælde forsinket. Rapporten konkluderede også, at selv om kontrolforordningen bidrog til at forbedre både fiskerikontrolsystemet og overholdelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik, var den ikke fuldt ud egnet til formålet (se afsnit 3.1). For at afhjælpe de konstaterede mangler vedtog

¹ [EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.](#)

² [EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.](#)

³ [EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.](#)

⁴ [EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.](#)

⁵ <https://www.efca.europa.eu>.

⁶ [COM\(2017\) 192 final.](#)

Kommissionen i 2018 et forslag om revision af EU's fiskerikontrolsystem⁷. Dette forslag er i øjeblikket under forhandling med Rådet og Europa-Parlamentet.

Denne anden rapport giver et overblik over anvendelsen af de centrale bestemmelser i kontrolforordningen for perioden 2015-2019.

Oplysningerne i dette dokument bygger på: i) de data, som medlemsstaterne har indberettet i henhold til kontrolforordningens artikel 118⁸, ii) Kommissionens bemærkninger fra revisioner, kontroller og inspektioner udført i henhold til afsnit X i kontrolforordningen, iii) oplysninger om opfølgning på disse revisioner, kontroller og inspektioner, iv) drøftelser i ekspertgrupperne om fiskerikontrol og overholdelse af reglerne og v) andre særlige aktiviteter (f.eks. workshops, møder).

2. Medlemsstaternes gennemførelse af kontrolforordningen

Medlemsstaterne er ansvarlige for at sikre en korrekt gennemførelse af fiskerikontrolsystemet. I 2015-2019 fortsatte medlemsstaterne med at forbedre gennemførelsen af kontrolforordningen. Der blev foretaget forbedringer på områder, hvor der var konstateret mangler i den foregående rapporteringsperiode, navnlig: i) sanktions— og pointsystemerne, ii) overvågning af små fartøjer, iii) indberetning af fangstdata fra små fartøjer og iv) udveksling af data. Selv om disse forbedringer hilses velkommen, er digitaliseringen af fiskeridata stadig ufuldstændig, og der er behov for en større indsats på dette område. Selv om der er sket forbedringer i medlemsstaternes sanktionssystemer (herunder ved indførelse af pointsystemer), skal der ligeledes gøres mere for at sikre en effektiv og ensartet anvendelse og håndhævelse af disse foranstaltninger. Der gives nærmere oplysninger om disse punkter i afsnittene nedenfor.

2.1. *Betingelser for adgang til farvande og ressourcer og kontrol med flådeforvaltning*

For at sikre, at fiskeriet foregår i overensstemmelse med reglerne i den fælles fiskeripolitik, kræver dette fiskeri en **fiskerilicens** og, når der gælder særlige betingelser, en **fiskeritilladelse**. Det samlede antal gyldige fiskerilicenser, som medlemsstaterne indberettede, faldt en smule i 2015-2019 fra næsten 96 000 gyldige fiskerilicenser i 2015 til ca. 91 000 i 2019. I denne periode rapporterede medlemsstaterne, at over 1 500 fiskerilicenser var midlertidigt suspenderet og at over 1 100 var permanent inddraget. Antallet af fiskeritilladelser steg fra 30 500 i 2015 til over 38 500 i 2019, hvor 154 blev midlertidigt suspenderet og 187 blev permanent inddraget.

For at sikre en effektiv kontrol skal medlemsstaterne anvende et **fartøjsovervågningssystem (FOS)**, og fiskerifartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover skal være udstyret med en anordning, der gør det muligt for de kompetente myndigheder automatisk at

⁷ [COM\(2018\) 368 final](#).

⁸ En omfattende og detaljeret sammenfatning af de data, som medlemsstaterne har indberettet, findes i den sammenfattende rapport om data, som medlemsstaterne har indberettet i henhold til artikel 118 i kontrolforordningen, og som findes på [Circabc \(europa.eu\)](#) sammen med de oprindelige indsendte rapporter.

lokalisere og identificere dem. Nogle fartøjer kan dog undtages fra dette krav, hvis de: i) har en længde overalt på mellem 12 og 15 meter og udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande, eller ii) aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra tidspunktet for afsejlingen til tidspunktet for hjemkomsten i havn. En analyse af medlemsstaternes indberettede data tyder på, at selv om denne undtagelse stadig anvendes i vid udstrækning, steg FOS-dækningen for fartøjer med en længde overalt på mellem 12 meter og 15 meter fra ca. 35 % i 2015 til 40 % i 2019.

Kontrol med maskineffekt er et centralt element i EU's fiskerikontrolordning. Fiskerifartøjernes maskineffekt og bruttotonnage er de to kapacitetsindikatorer, der reguleres af tilgangs-/afgangsordningen⁹. De er også de to kapacitetsindikatorer, for hvilke den fælles fiskeripolitik fastsætter lofter. Derfor afhænger forvaltningen af flådekapaciteten, herunder tilgangs-/afgangsordningen for EU's fiskeriflåderegister¹⁰, af en nøjagtig og pålidelig registrering af disse to parametre. Nøjagtigheden af medlemsstaternes meddelelser om maskineffekt er afgørende for at sikre, at deres flåders kapacitetsbegrænsninger ikke overskrides, og at EU's flådekapacitet derfor fortsat er i overensstemmelse med en fiskeriindsats, der forhindrer overfiskning af bestande. I 2019 offentliggjorde Kommissionen en undersøgelse af kontrollen af maskineffekt i 15 medlemsstater¹¹. Undersøgelsen viste, at manglende overholdelse er udbredt i alle medlemsstater og områder og for alle fartøjstyper, der indgik i undersøgelsen. Resultaterne rejser spørgsmål om medlemsstaternes generelle overholdelse af lofterne for fiskerikapacitet og tilgangs-/afgangsordningen. Undersøgelsen bekræftede også, at de nuværende bestemmelser om kontrol af maskineffekt ikke er fuldt ud egnede til formålet. Desuden er fysisk prøvning af maskineffekt dyr og besværlig, både for myndighederne og for aktørerne. Denne fysiske prøvning er også ofte ineffektiv, da motorens effekt kan ændres diskret under eller efter prøvningen. Det forekommer derfor hensigtsmæssigt at gå over til et system med "løbende motorovervågning", i det mindste for visse flådesegmenter. Kommissionen foreslog allerede i sit forslag til et revideret fiskerikontrolsystem at gå over til et sådant system.

For bedre at kunne overvåge flådedata og flådekapacitet på EU-plan ajourførte Kommissionen EU's flåderegister^{12,13}. Registret omfatter en database, der er delvis offentligt tilgængelig.

2.2. Værktøjer til indberetning af fangster, vejning og sporbarhed

For at lette en effektiv overvågning er EU-fiskerifartøjer med en længde overalt på 10 meter eller derover forpligtet til at føre en **fiskerilogbog**. For fartøjer med en længde overalt på 12

⁹ [EUT L 169 af 30.6.2017, s. 1.](#)

¹⁰ [EUT L 34 af 9.2.2017, s. 9.](#)

¹¹ <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/a867cbac-8e90-11e9-9369-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-99423821>.

¹² For den brede offentlighed er der siden juni 2018 regelmæssigt blevet offentliggjort en Excel-fil med data fra applikationen på Europa. Den webapplikation, der er tilgængelig i dag, blev offentliggjort i december 2019.

¹³ https://webgate.ec.europa.eu/fleet-europa/index_en.

meter eller derover skal dette ske i elektronisk form (e-logbog), selv om en undtagelse kan give visse **fartøjer med en længde overalt på mellem 12 og 15 meter** tilladelse til at anvende en papirlogbog¹⁴. Dataene viser en generel tendens til faldende anvendelse af papirlogbogen, selv om anvendelsen stadig er udbredt. Antallet af fartøjer med en længde overalt på over 12 meter, der havde en e-logbog, steg fra 4 800 i 2014 til næsten 8 700 i 2019. Denne stigning skyldes den øgede anvendelse af e-logbøger i fartøjer på mellem 12 og 15 meter, hvor anvendelsen af e-logbøger steg fra 30 % til 40 %. Desuden steg andelen af fartøjer med en længde overalt på mellem 10 meter og 12 meter, der anvendte e-logbøger, fra ca. 2 % i 2014 til 11 % i 2019.

Overvågning af fangster for **fartøjer med en længde overalt på under 10 meter** skal udføres ved hjælp af prøvetagningsplaner, papirlogbøger eller salgsnotaer. Andelen af fartøjer, der er omfattet af hver af disse overvågningsmetoder, var ret stabil i hele rapporteringsperioden, med nogle få procentpoint i variation fra år til år. Prøvetagningsplaner var den hyppigst anvendte type overvågningsmetode. Ud over disse former for kontrol indførte nogle medlemsstater e-logbøger, og selv om det rapporterede antal af sådanne fartøjer ganske vist er ret lille, steg det fra ca. 100 i 2015 til 450 i 2019.

Da papirrapporteringen anses for at være ineffektiv og skabe omfattende administrative byrder¹⁵, har Kommissionens forslag til et revideret EU-fiskerikontrolsystem til formål fuldt ud at digitalisere rapporteringen på tværs af alle fartøjskategorier i overensstemmelse med EU's digitale strategi¹⁶. De foranstaltninger, der foreslås på dette område på EU-plan, er i overensstemmelse med de tilgængelige teknologier. De foreslåede foranstaltninger har også til formål at undgå forvridninger af de lige konkurrencevilkår, som kan opstå, hvis medlemsstaterne indfører disse nye teknologier ensidigt. I den forbindelse afholdt Kommissionen i december 2018 en workshop om **digitale værktøjer for ikkeindustrielt fiskeri**¹⁷. Workshopen omfattede: i) digitale værktøjer til fartøjsovervågning, ii) digitale værktøjer til fangstrapportering og iii) et møde med fokus på Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) som finansieringsmekanisme. Workshopen gav mulighed for at dele: i) viden, ii) bedste praksis og iii) tendenser og udvikling inden for digitale løsninger til overvågning og kontrol af ikkeindustrielt fiskeri. Generelt gik deltagerne i workshopen ind for teknologisk innovation, selv om de udtrykte forbehold over for omkostninger og stordriftsfordele ved at udstyre en større del af EU-flåden med digitale værktøjer. På dette område støtter Kommissionens forslag til Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) 2021-2027^{18,19} indkøb og installation af udstyr til obligatoriske fartøjssporingsystemer og

¹⁴ Medlemsstaterne kan undtage fartøjer med en længde overalt på mellem 12 og 15 meter, som: a) udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller b) aldrig tilbringer mere end 24 timer på havet fra afsejlingstidspunktet, indtil de vender tilbage til havnen.

¹⁵ [SWD\(2018\) 280 final](#).

¹⁶ [Europas digitale fremtid i støbeskeen | Europas digitale fremtid i støbeskeen \(europa.eu\)](#).

¹⁷ https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/workshop-digital-tools-small-scale-fisheries-brussels-4-5-december-2018-2018-11-30_en

¹⁸ [COM\(2018\) 390 final](#).

¹⁹ https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/commissioner-sinkevicius-welcomes-provisional-political-agreement-european-maritime-fisheries_en

elektroniske indberetningssystemer for fartøjer til kystfiskeri af mindre omfang²⁰ med en støttesats på 100 %.

Der er fortsat betænkeligheder med hensyn til **sporbarhed**, selv om der er sket fremskridt på dette område, og medlemsstaterne har søgt forskellige løsninger for at sikre sporbarheden af fiskevarer. Der er mangler i informationskæden som følge af den fortsatte anvendelse af både papir- og elektronisk information samt manglen på harmoniserede datastandarder. Disse mangler er endnu ikke blevet afhjulpnet. Gennemførelsen af de eksisterende sporbarhedsregler i kontrolforordningen har vist sig at være en udfordring for mange medlemsstater. Dette skyldes: i) manglende koordinering mellem forskellige myndigheder med ansvar for kontrol i forsyningskæden, ii) de forskellige fortolkninger af sporbarhedsbestemmelsernes anvendelighed og iii) forvirring om sporbarhedsbestemmelserne i den generelle fødevarerlovgivning²¹. Disse resultater bekræfter resultatet af den tidligere evaluering af kontrolforordningen, hvor manglerne i dens gennemførelse blev tilskrevet den manglende klarhed i den nuværende lovgivningsramme. Disse resultater bekræfter også relevansen af Kommissionens forslag om at revidere fiskerikontrolsystemet. For at hjælpe med at løse disse problemer afholdt Kommissionen i oktober 2019 en **workshop om sporbarhed af fiskevarer og akvakulturprodukter**²². Workshoppen omfattede: i) de foreslåede ændringer af sporbarhedskravene i den igangværende revision af kontrolforordningen og ii) præsentationer af forskellige systemer og teknologier, der i øjeblikket gennemføres af medlemsstaterne og industrien inden for sporbarhed af fiskevarer. De vigtigste diskussionspunkter på workshoppen var bl.a. betydningen af interoperabilitet mellem systemer og hvordan man sikrer en effektiv gennemførelse til gavn for alle berørte parter, dvs. myndigheder, aktører og slutforbrugere.

Kvoteforvaltning er en af grundpillerne i fiskeriforvaltningen under den fælles fiskeripolitik. Nøjagtig vejning, registrering og sporbarhed af fiskevarer er afgørende: i) til kontrolformål, ii) til overvågning af kvoteudnyttelsen samt iii) for at sikre fiskeriaktiviteternes bæredygtighed på lang sigt. Kommissionens revisioner og kontroller i udvalgte medlemsstater²³ har vist, at der er betydelige mangler med hensyn til **vejning, registrering og sporbarhed** af fangster. Disse mangler har: i) undermineret de lige konkurrencevilkår i forbindelse med anvendelsen af regler mellem medlemsstaterne, ii) fremmet overfiskning og iii) resulteret i underrapportering af fangster. Alle tre problemer bringer den fælles fiskeripolitiks mål i fare. Kommissionen har truffet foranstaltninger til at afhjælpe de konstaterede mangler (se afsnit 3.3) og vil fortsat evaluere medlemsstaternes anvendelse af reglerne om vejning, registrering af fangster og sporbarhed.

²⁰ Kystfiskeri af mindre omfang udøves af fiskerifartøjer med en længde overalt på under 12 meter, som ikke anvender trukne fiskeredskaber.

²¹ [EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.](#)

²² https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/traceability-fisheries-products-know-what-you-buy-2019-10-10_en.

²³ Danmark, Irland, Belgien og Nederlandene.

2.3. Specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer

De **specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer**, som Kommissionen har vedtaget for fem havområder i EU²⁴, er blevet gennemført af medlemsstaterne på nationalt og regionalt plan. EFCA har sikret operationel koordinering af inspektionsaktiviteterne på regionalt plan gennem de fælles ressourceanvendelsesplaner. Det samlede antal inspektioner, der blev gennemført som led i de fælles ressourceanvendelsesplaner, blev næsten fordoblet fra 2015 til 2019, og der blev gennemført mere end 32 000 inspektioner i 2019. Procentdelen af formodede²⁵ overtrædelser for både hav- og landbaserede inspektioner blev også fordoblet i samme periode, idet gennemsnittet for år og havområder varierede fra 2 % til over 24 %²⁶. Langt størstedelen af de formodede overtrædelser, der blev konstateret under den fælles ressourceanvendelsesplan for hav- og landbaserede inspektioner, vedrørte fejlrapportering af fangster og manglende overholdelse af reglerne om tekniske foranstaltninger²⁷. I 2019 tegnede formodede overtrædelser vedrørende fejlregistrering sig for mere end 40 % af det samlede antal konstaterede formodede overtrædelser i Sortehavet og Nordsøen. Antallet af fejlregistrerede overtrædelser nåede op på næsten 60 % af de formodede overtrædelser i Østersøen og steg til 75 % i de fælles ressourceanvendelsesplaner for de vestlige farvande i det nordøstlige Atlanterhav. I det fælles program for Middelhavsområdet tegnede formodede overtrædelser i forbindelse med manglende overholdelse af reglerne om tekniske foranstaltninger sig for 30 % af alle overtrædelser, mens fejlregistrering tegnede sig for 25 %, og de resterende 45 % af de konstaterede formodede overtrædelser vedrørte manglende overholdelse af forvaltningsregler eller sporbarhed.

I de senere år har efterretninger inden for fiskerikontrol nydt godt af anvendelsen af **nye teknologier** såsom jordobservationsteknologier. I 2019 anvendte EFCA satellitbaseret telemåling til fartøjssporing, målidentifikation og andre specifikke overvågningsopgaver.

2.4. Kontrol med landingsforpligtelsen

Landingsforpligtelsen, som trådte fuldt ud i kraft i januar 2019, er en af de centrale dele af den reformerede fælles fiskeripolitik. Siden den gradvise indførelse begyndte i januar 2015, har medlemsstaterne kun gjort få fremskridt med hensyn til at kontrollere og håndhæve dens anvendelse. Kommissionen har gennemført en række revisioner for at evaluere de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at: i) sikre kontrol og håndhævelse af landingsforpligtelsen og ii) sikre nøjagtig dokumentation for alle fangster. Resultaterne af disse revisioner (sammen med andre rapporter såsom: i) rapporter om evaluering af overholdelsen udarbejdet af EFCA i samarbejde med regionale kontrolspertgrupper²⁸, ii)

²⁴ Det østlige Atlanterhav og Middelhavet, Sortehavet, Østersøen, Nordsøen og ICES-afsnit IIa, de vestlige farvande i det nordøstlige Atlanterhav.

²⁵ Udtrykket "formodede overtrædelser" henviser til overtrædelser, der opdages af en inspektør og rapporteres i inspektionsrapporten, inden den kompetente myndighed eller en dommer træffer en afgørelse.

²⁶ <https://www.efca.europa.eu/sites/default/files/EFCA%20Annual%20Report%20for%20year%202019.pdf>.

²⁷ [EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105.](#)

²⁸ <https://www.efca.europa.eu/en/content/compliance-evaluation>.

medlemsstaternes rapporter og iii) rapporter fra ikkestatslige miljøorganisationer peger alle i retning af en ringe grad af overholdelse af landingsforpligtelsen. Resultaterne viser også, at der foregår omfattende, ulovlig og udokumenteret udsmid af fangster i flere havområder. Landingsforpligtelsens succes afhænger bl.a. af, at medlemsstaterne indfører passende foranstaltninger til at sikre kontrol og håndhævelse af fiskeriaktiviteter til havs. Sådanne foranstaltninger vil fremme overholdelse af reglerne og tilskynde fiskerierhvervet til helt at undgå uønskede fangster — et mål for den fælles fiskeripolitik. Elektronisk fjernovervågning, der omfatter TV-overvågning og sensorer, er blevet påvist som det mest omkostningseffektive middel for medlemsstaterne til at sikre kontrol og håndhævelse af fiskeriaktiviteter til havs. Derfor giver Kommissionens forslag om at revidere EU's fiskerikontrolordning et retsgrundlag for obligatorisk, risikobaseret anvendelse af elektronisk fjernovervågning som det mest effektive og omkostningseffektive middel til at kontrollere landingsforpligtelsen til havs. I 2019 udarbejdede EFCA i samarbejde med medlemsstaterne tekniske retningslinjer og minimumsspecifikationer for elektronisk fjernovervågning²⁹.

2.5. Inspektioner og håndhævelse

Antallet af **personer, som medlemsstaterne har godkendt til at udføre fiskerikontrol**, steg fra ca. 12 750 i 2015 til næsten 14 400 i 2019, og inspektørerne varierede fra ca. 4 til 5 000 fuldtidsækvivalenter pr. medlemsstat. Hvis man sammenligner forholdet mellem fuldtids- og deltidsfiskerikontrollører, har ca. 1 ud af 3 inspektører fiskerikontrol som deres hovedopgave. Det er vanskeligt at vurdere en reel stigning i antallet af ansatte, der beskæftiger sig med fiskerikontrol, fordi inspektørernes beføjelser varierer fra medlemsstat til medlemsstat³⁰. Ikke desto mindre fremhævede nogle medlemsstater, at de led under underbemandede inspektorater, hvilket kan bringe effektiviteten af deres kontrolsystemer i fare.

Medlemsstaterne rapporterede i alt ca. 450 000 **inspektioner** i 2015-2019. Sammenligner man antallet af inspektioner på tværs af de fire vigtigste steder, blev der udført 48 % i havn/ved landing, 26 % på markedet, 22 % til havs og 4 % under transport.

Medlemsstaterne rapporterede om, at 1 147 patruljefartøjer blev anvendt til fiskerikontrol i 2015, hvilket steg til 1 256 i 2019, med i alt næsten 100 000 patruljeringsdage til havs i rapporteringsperioden 2015-2019 sammenlignet med de 56 000 patruljeringsdage til havs, der blev rapporteret for 2010-2014. Desuden rapporterede medlemsstaterne også om en stigning i antallet af overvågningsfly, der er afsat til fiskerikontrol og -overvågning, fra 72 i 2015 til 76 i 2019, hvor der blev foretaget i alt næsten 30 000 overvågningstimer i 2015-2019. Der er også sket en stigning i anvendelsen af nye teknologier til fiskerikontrol. I 2015 rapporterede 2 medlemsstater om brugen af droner, og der blev anvendt i alt 8 droner, mens 7 medlemsstater i 2019 anvendte droner med i alt 39 enheder i drift.

²⁹ <https://www.efca.europa.eu/en/content/technical-guidelines-and-specifications-implementation-remote-electronic-monitoring-rem-eu>.

³⁰ En række nationale aktører kan betragtes som inspektører, lige fra specialiserede fiskeriinspektører til politi og ansatte, der arbejder som toldembedsmænd.

I 2015-2019 konstaterede medlemsstaterne i alt mere end 65 000 **formodede overtrædelser** med et årligt antal, der svingede mellem 12 000 og 14 000. Antallet af **alvorlige overtrædelser** viste en generel stigende tendens fra ca. 3 000 i 2015 til 3 500 i 2019. I gennemsnit afslørede ca. 1 ud af 10 inspektioner overtrædelser.

De hyppigst forekommende formodede overtrædelser er sporbarhedsovertrædelser (28 %) efterfulgt af overtrædelser relateret til fiskerilogbøger og landingsopgørelser (22 %) samt overtrædelser af kontrolreglerne i flerårige planer³¹ (20 %). Hvad angår de mindst hyppigt forekommende formodede overtrædelser, indberettede medlemsstaterne ingen overtrædelser — eller næsten ingen overtrædelser — af: i) overvågning af pris- og interventionsordninger, ii) fælles markedsordninger eller iii) vejning efter transport.

I 2019 iværksatte Kommissionen en undersøgelse af medlemsstaternes **sanktionssystemer**³². Formålet var at foretage en tilbundsående analyse og vurdering af, hvordan de nationale sanktionssystemer fungerer, og navnlig af de sanktioner, som medlemsstaterne anvendte for overtrædelser mellem 2015 og 2019. Resultaterne af undersøgelsen viser, at de nødvendige retlige rammer i medlemsstaterne for det meste er fuldstændige, og at mange medlemsstater har forbedret deres retlige rammer i de seneste 5 år. Ved udgangen af 2019 havde alle medlemsstater på nær én indført et pointsystem for indehavere af licenser og førere af fiskerfartøjer. I nogle medlemsstater er gennemførelsen af **pointsystemet** imidlertid blevet forsinket, eller også er det endnu ikke i brug. Desuden er der betydelige forskelle mellem landene med hensyn til varigheden af sanktionsproceduren og med hensyn til omfanget af de pålagte sanktioner. Disse resultater viser, at selv om situationen forbedredes i 2015-2019 i forhold til 2010-2014, bør der gøres mere for at sikre lige konkurrencevilkår. De viser også, at der bør gøres mere for at sikre, at de sanktioner, der anvendes i de enkelte medlemsstater, er effektive, afskrækkende og forholdsmæssige. Blandt sine primære mål har den revision af fiskerikontrolsystemet, som Kommissionen foreslog i 2018, til formål at fjerne de nuværende lovgivningsmæssige hindringer, der hindrer ligebehandling af aktører og fair konkurrence i hele EU.

2.6. Data og oplysninger

Medlemsstaterne indberetter regelmæssigt **fangst- og indsatsdata** til Kommissionen. Dette gør det muligt at overvåge de samlede tilladte fangstmængder og kvoteforbruget. Sikring af datakvaliteten er et centralt element i medlemsstaternes og Kommissionens arbejde med at forbedre kvoteovervågningen, idet datakvaliteten sikres ved passende datavalidering og krydstjek. Hvad angår forpligtelsen til at oprette et automatisk system til **krydstjek og datavalidering**, oplyser 22 ud af 23 medlemsstater, at de har indført et sådant system, men kun 12 af disse 22 medlemsstater har allerede automatiseret deres systemer. Yderligere 6 medlemsstater planlægger at indføre automatisering senest i 2021. Der konstateres stadig

³¹ https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/rules/multiannual-plans_en.

³² Undersøgelse af medlemsstaternes systemer til sanktion af overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik, <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/dfb452c8-c4df-11eb-a925-01aa75ed71a1>

flere forsinkelser i automatiseringen i 4 medlemsstater. Nogle få medlemsstater beretter om gennemførelsen af automatiseret krydskontrol som et vigtigt resultat i 2015-2019.

For at forbedre dataudvekslingens effektivitet fastsatte Kommissionen i 2016 en bindende tidsplan for medlemsstaternes indførelse af **FLUX** (fisheries language for universal exchange)-**standarden for fiskeridataforvaltning**³³. Med FLUX-standarden kan regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og lande rundt om i verden for første gang anvende en enkelt universel kode til automatisk indsamling og formidling af deres fiskerifangstdata. Standarden er også harmoniseret med standarder, der anvendes til afgifter og sporbarhed af fødevarer. I løbet af de seneste 5 år har fremskridtene med gennemførelsen af FLUX varieret mellem medlemsstaterne og på tværs af områder. Udvekslingssystemet FLUX Transportation Layer (FLUX TL) er nu operationelt i Kommissionen og i 22 ud af de 23 berørte medlemsstater. Al udveksling af fiskeridata finder sted via en central dataudvekslingsplatform, som GD MARE er vært for, og denne platform kan anvendes til at sende validerede data og indhold i standardformater til Kommissionen. Dataudvekslinger i disse formater er enten på plads eller skrider godt frem i de fleste medlemsstater for følgende kategorier af oplysninger: fiskeriaktivitet, salgsnotaer, fartøjsposition, flådedata og aggregerede fangstdata.

3. Kommissionens gennemførelse

Kommissionen spillede en central rolle med hensyn til at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre kontrolforordningen og overvåge deres overholdelse af forordningen. Kommissionen har nærmere bestemt: i) muliggjort udveksling af fiskeridata ved at udvikle den nødvendige IT-infrastruktur, ii) gennemført talrige revisioner og kontroller og fulgt op på disse revisioner og kontroller, iii) bistået medlemsstaterne med at fortolke lovgivningen og iv) afholdt mange ekspertgrupper om fiskerikontrol. Alle disse aktiviteter har sammen med den operationelle koordinering, som EFCA tilbyder, bidraget væsentligt til at forbedre gennemførelsen af kontrolforordningen i rapporteringsperioden.

3.1. *Lovgivning og politikudvikling*

I 2017 vedtog Kommissionen rapporten om gennemførelsen og evalueringen af kontrolforordningen³⁴. I overensstemmelse med artikel 118, stk. 3, vurderede rapporten gennemførelsen af forordningen og dens indvirkning på den fælles fiskeripolitik 5 år efter dens ikrafttræden. Som led i programmet for målrettet og effektiv regulering fra 2015 (REFIT)³⁵ vurderede rapporten også, om kontrolforordningen stadig var egnet til formålet, og fokuserede således på at forenkle og mindske regelbyrden. Resultaterne viste, at selv om kontrolforordningen havde bidraget til at forbedre fiskerikontrolsystemet og øge overholdelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik, var den ikke fuldt ud egnet til formålet.

³³ <http://www.unece.org/uncefact/unflux>.

³⁴ [COM\(2017\) 192 final](#).

³⁵ Programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT): Status og udsigter for fremtiden, REFIT-resultattavlen ([SWD\(2015\) 110 final](#)).

Rapporten fremhævede en række centrale udfordringer, som EU og dets medlemsstater skal tackle for at sikre: i) bæredygtigt fiskeri, ii) lige vilkår for aktørerne, og iii) bedre synergier med andre politikker, navnlig vedrørende miljø og markeder. En særberetning fra Den Europæiske Revisionsret³⁶, en beslutning fra Europa-Parlamentet³⁷ og en udtalelse fra REFIT-plattformen³⁸ har også vist, at EU's fiskerikontrolsystem har sine fejl og generelt ikke er egnet til formålet.

Revisionsretten gav navnlig udtryk for bekymring over følgende spørgsmål: i) nøjagtigheden af medlemsstaternes flåderegistre (om maskineffekt og bruttotonnage), ii) den store afhængighed af upålidelige papirbaserede fangstrapporteringsystemer, iii) manglende effektiv overvågning af den ikkeindustrielle flåde, iv) behovet for at oprette en dataudvekslingsplatform for at lette udvekslingen af fiskeridata mellem medlemsstaterne, v) manglen på standardiserede fiskeriinspektionsprotokoller og vi) behovet for at indføre et system til udveksling af oplysninger om overtrædelser og sanktioner mellem medlemsstaterne.

I juni 2017 iværksatte Kommissionen et politisk initiativ med henblik på at revidere EU's fiskerikontrolordning. Som led i dette initiativ offentliggjorde Kommissionen i oktober 2017 en indledende konsekvensanalyse efterfulgt af målrettede høringer af interessenter i november og december 2017. Dette førte til, at Kommissionen i maj 2018 vedtog et **forslag om revision af EU's fiskerikontrolsystem**³⁹. Forslaget sigter mod at: i) styrke håndhævelsesbestemmelserne, ii) sikre bedre kvalitet i og bedre udveksling af fiskeridata og -oplysninger, navnlig for ikkeindustrielt fiskeri og rekreativt fiskeri, iii) udfylde hullet i forhold til den fælles fiskeripolitik i forbindelse med kontrollen af landingsforpligtelsen, iv) mindske den administrative byrde og v) fremme synergier med andre politikker. Den nuværende analyse af gennemførelsen af kontrolforordningen for perioden 2015-2019 viser, at alle disse spørgsmål stadig er relevante. Forslaget gennemgår i øjeblikket den almindelige lovgivningsprocedure og behandles af Europa-Parlamentet og Rådet. Målene med revisionen er fuldt ud i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt⁴⁰, idet den udnytter fordelene ved den digitale omstilling til at støtte den økologiske omstilling. Det er også en del af Kommissionens "jord til bord"-strategi⁴¹, for så vidt som det reviderede fiskerikontrolsystem vil bekæmpe svindel med fødevarer og bidrage til fødevarers bæredygtighed gennem et forbedret sporbarhedssystem.

REFIT-evalueringen fremhævede betydningen af de specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer. Specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer anses af alle interessenter for at være uundværlige for at sikre effektive inspektioner og styrke samarbejdet

³⁶ Særberetning "EU's fiskerikontrol: Der er brug for en yderligere indsats"
<https://www.eca.europa.eu/da/Pages/DocItem.aspx?did=41459>.

³⁷ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2016-0407_DA.html.

³⁸ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/xiv3acontrol_of_eu_fisheries.pdf.

³⁹ [COM\(2018\) 368 final](#).

⁴⁰ https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_da.

⁴¹ https://ec.europa.eu/food/farm2fork_en.

mellem medlemsstaterne i EU-farvande og internationale farvande. I 2017 begyndte Kommissionen i samarbejde med EFCA og medlemsstaterne at arbejde hen imod en ny tilgang, der skal: i) strømline de eksisterende specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer⁴², ii) udvide deres geografiske dækning og anvendelsesområde i overensstemmelse med den reformerede fælles fiskeripolitik og iii) mindske den administrative byrde. Dette førte til Kommissionens vedtagelse i 2018 af nye specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer⁴³, der dækker alle EU's havområder og alt fiskeri, der er omfattet af EU's fiskeribevarelses- og fiskeriforvaltningsforanstaltninger i disse havområder. Dette forbedrede også de fælles ressourceanvendelsesplaner som en platform for koordinering. Der blev også udarbejdet en harmoniseret metode til risikovurdering for at sikre: i) en sammenhængende tilgang til kontrol- og inspektionsprogrammer i et havområde og ii) lige vilkår for de forskellige medlemsstats fiskeri. Den harmoniserede metode⁴⁴ blev udarbejdet af EFCA i samarbejde med medlemsstaterne og er baseret på mulige trusler om manglende overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

3.2. Data og oplysninger

Siden 2015 har Kommissionen afsat betydelige ressourcer og gjort bestræbelser på at udvikle den nødvendige IT-infrastruktur, så medlemsstaterne kan udveksle fiskeridata i UN/FLUX-format. I overensstemmelse med Revisionsrettens anbefaling⁴⁵ om at forbedre fiskeridataenes fuldstændighed og pålidelighed fokuserede Kommissionen i 2015-2019 på udviklingen og gennemførelsen af FLUX-transportlaget (FLUX TL)⁴⁶. Dette projekt viste sig at være en udfordring, fordi de tidlige versioner af FLUX TL ikke var i stand til at håndtere den stigende mængde af udvekslede data. Med hver ny version blev FLUX-TL-softwaren mere brugbar. De seneste opdateringer opfylder de relevante behov og giver flere tekniske fordele såsom en overvågningsside. Kommissionen spillede også en afgørende rolle med hensyn til at foreslå gennemførelsesdokumenter, der indeholder de detaljerede regler for dataudveksling. Disse dokumenter aftales med medlemsstaterne gennem ekspertgruppen for ERS og dataforvaltning.

Kommissionen har også udviklet standardiserede formater til udveksling af data om fiskeritilladelser og inspektionsrapporter. LICENSE-systemet til udveksling af fiskeritilladelser mellem medlemsstater, tredjeparter og Kommissionen blev taget i brug i december 2020. Det forventes, at LICENSE-systemet vil blive udvidet til at muliggøre udveksling af inspektionsrapporter medio 2021.

⁴² [EUT L 350 af 20.12.2012, s. 99](#), [EUT L 170 af 22.6.2013, s. 66](#), [EUT L 175 af 27.6.2013, s. 61](#), [EUT L 85 af 21.3.2014, s. 15](#).

⁴³ [EUT L 317 af 14.12.2018, s. 29](#).

⁴⁴ <https://www.efca.europa.eu/sites/default/files/Risk%20Assessment%20Methodology.pdf>.

⁴⁵ Anbefaling 3 i særberetning nr. 08/2017 "EU's fiskerikontrol: Der er brug for en yderligere indsats" <https://www.ea.europa.eu/da/Pages/DocItem.aspx?did=41459>.

⁴⁶ FLUX TL er den software, der anvendes til udveksling af fiskeridata mellem medlemsstaterne, Europa-Kommissionen og EFCA.

Efter anmodning fra Europa-Parlamentet iværksatte Kommissionen i november 2019 et pilotprojekt med henblik på at udvikle og afprøve en "kontrolordning for rekreative fangster af havbars"⁴⁷. En ekstern kontrahent har udviklet et integreret IT-værktøj, der gør det muligt for rekreativt fiskeri hurtigt at informere de nationale myndigheder om deres daglige fangster ved at registrere disse fangster. Der blev udviklet en webbaseret platform til modtagelse af disse fangstdata (RecFishing.eu), som vil blive udvidet yderligere på grund af de positive resultater af pilotprojektet. Resultaterne blev præsenteret i webinarer "Monitoring and control of recreational fisheries" i december 2020⁴⁸.

3.3. *Kommissionens kontrol- og håndhævelsesaktiviteter*

Medlemsstaterne skal sikre, at de har effektive fiskerikontrolsystemer på plads. Kommissionen er ansvarlig for at føre tilsyn med og håndhæve, at medlemsstaterne anvender kontrolforordningen og reglerne i den fælles fiskeripolitik korrekt. For at verificere, at deres kontrolsystemer er effektive, og at medlemsstaterne overholder den fælles fiskeripolitik regler, foretager Kommissionens tjenestemænd kontroller, autonome inspektioner og revisioner. I perioden 2015-2019 aflagde GD MARE ca. 150 besøg på stedet i medlemsstaterne, hvoraf de fleste var **revisioner**. Der blev lagt særlig vægt på: i) at fangstregistreringsprocedurerne fungerer korrekt, ii) vejningsprocedurer, iii) foranstaltninger, der er etableret med henblik på kontrol af landingsforpligtelsen, iv) overvågning af og kontrol med den eksterne flåde og v) kontrol af motoreffekt.

Der er også gennemført **kontrolbesøg og revisioner** for at kontrollere gennemførelsen af kontrolforanstaltninger for specifikke fiskerier, hvor der blev konstateret problemer, og hvor der var behov for hurtig handling, f.eks. for almindelig tun i Middelhavet, torsk og laks i Østersøen og pulsfiskeri i Nordsøen. Der blev foretaget kontroller for at undersøge påståede overtrædelser af EU's fiskerilovgivning, som blev indberettet gennem klager. Desuden blev der gjort en indsats for at afhjælpe de mangler, der blev konstateret i forbindelse med den korrekte gennemførelse af sanktionsbestemmelserne og pointsystemerne.

Mellem 2019 og 2020 krævede Kommissionen, at to medlemsstater iværksatte **administrative undersøgelser**. Den første undersøgelse havde til formål at undersøge de svagheder, der er konstateret i vejnings- og kontrolforanstaltningerne for pelagisk fiskeri og rekreativt fiskeri efter almindelig tun⁴⁹. Den anden undersøgelse havde til formål at undersøge mangler i kontrolordningen for opdræt af almindelig tun⁵⁰.

I mange tilfælde blev resultaterne af revisioner og kontrolbesøg taget op af medlemsstaterne som led i uformelle bilaterale dialoger (også kendt som **EU Pilot-sager**). Mellem 2015 og 2018 indledte Kommissionen 7 EU-pilotsager for 6 medlemsstater, hvoraf 1 stadig verserer.

⁴⁷ <https://op.europa.eu/fr/publication-detail/-/publication/01f3d94d-4019-11eb-b27b-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-180378385>.

⁴⁸ https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/webinar-recreational-fisheries-monitoring-and-control-2020-12-04_en.

⁴⁹ Irland.

⁵⁰ Kroatien.

Disse pilotsager vedrørte: i) gennemførelse af en handlingsplan, ii) indførelse af pointsystemet i to medlemsstater, iii) kontrol med den flåde, der fisker i NEAFC, iv) fangstrapportering og v) kontrol af maskineffekt i to medlemsstater. I 2019 iværksatte Kommissionen 24 EU-pilotsager, der omfattede i alt 17 medlemsstater. Heraf vedrørte 8 kontrol af medlemsstaternes eksterne flåde, 15 kontrol af maskineffekt og 1 sanktionssystemet og pointsystemet. Desuden iværksatte Kommissionen i 2020 yderligere 3 EU-pilotsager, der omfattede 3 medlemsstater, hvoraf 2 vedrørte anbringelse i bur af almindelig tun og 1 vedrørte kontrol med den eksterne flåde.

Hvis Kommissionen konstaterer mangler i medlemsstaternes kontrolsystemer, som det kræver en større indsats og mere tid fra medlemsstaternes side at afhjælpe, udarbejder Kommissionen handlingsplaner for disse medlemsstater. I perioden 2015-2019 udarbejdede Kommissionen 9 nye handlingsplaner⁵¹, mens 6 af de 8 handlingsplaner, der blev iværksat før 2015, i samme periode blev afsluttet⁵². Ved udgangen af 2019 var 11 medlemsstater underlagt en handlingsplan⁵³, og der blev indledt 4 nye handlingsplaner i 2020⁵⁴. De 15 igangværende handlingsplaner vedrører: i) mangler, der er konstateret i fangstregistreringssystemet, ii) sanktionssystemerne, iii) risikostyringsprocessen, iv) de elektroniske datavalideringssystemer/automatiske krydskontrolsystemer og v) sporbarhedskravene.

Endelig indledte Kommissionen i 2015-2019 tre **traktatbrudsprocedurer** mod medlemsstater. Disse procedurer vedrørte: i) kontrollen med flåden i NAFO-farvandene⁵⁵, ii) gennemførelsen af pointsystemet⁵⁶ og iii) overholdelse af eksklusivitetsklausulen og kontrol med den flåde, der fisker i Vestafrika⁵⁷. To af disse procedurer blev afsluttet i 2019 og 2020⁵⁸, mens 1⁵⁹ stadig er i gang. En traktatbrudsprocedure, der blev indledt i 2014 vedrørende overholdelse af fangststopgørelses- og vejningssystemet, er stadig ikke afsluttet⁶⁰. I 2020 indledte Kommissionen yderligere 3 traktatbrudsprocedurer: 1 om kontrol med akvakulturbrug i fiskeri efter almindelig tun⁶¹ og 2 om fangststopgørelses- og vejningssystemet⁶².

⁵¹ Belgien, Cypern, Estland, Finland, Grækenland, Italien, Kroatien, Malta og Nederlandene.

⁵² Bulgarien, Italien, Letland, Malta, Rumænien og Spanien.

⁵³ Belgien, Cypern, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Italien, Kroatien, Malta, Nederlandene og Portugal.

⁵⁴ Bulgarien, Rumænien, Slovenien og Sverige.

⁵⁵ Portugal.

⁵⁶ Irland.

⁵⁷ Italien.

⁵⁸ Italien og Portugal.

⁵⁹ Irland.

⁶⁰ Danmark.

⁶¹ Malta.

⁶² Belgien og Nederlandene.

En af traktatbrudsprocedurerne førte til en forudgående suspension af EHFF's kontrolmidler, mens kontrolbesøgene vedrørende laksefiskeriet i Østersøen førte til en gennemførelsesafgørelse om tilbagebetaling⁶³ for én medlemsstat.

4. Fiskerikontrol og gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og EHFF

Kontrolforordningen er en af de vigtigste søjler i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, fordi den fastsætter regler for rapportering af fangster. Disse regler er afgørende for at kontrollere overholdelsen af de årligt vedtagne fangstbegrænsninger. I perioden 2015-2019 strømlinede Kommissionen den retlige procedure for kvoteoverførsler. Ud over at forbedre de ressourcer, som medlemsstaterne har afsat til rapportering, betød denne strømlinede juridiske proces, at kvoteoverførelsessystemet blev mere gennemsigtigt og effektivt. Ikke desto mindre er der behov for en større indsats for at forbedre rapporteringen om overførsler og fradrag i forbindelse med internationale aftaler, da denne rapportering undertiden lider under uoverensstemmelser.

Gennemførelsen af et EU-fiskerikontrolsystem støttes gennem EHFF⁶⁴. Under EHFF tildelte medlemsstaterne tilsammen 567,9 mio. EUR til kontrol- og håndhævelsesoperationer i perioden 2014-2019. Ved udgangen af 2019 havde medlemsstaterne forpligtet sig til at bruge 375,8 mio. EUR⁶⁵, hvilket svarer til 66,2 % af det samlede planlagte EHFF-budget for disse foranstaltninger. Blandt de mange typer investeringer var de tre vigtigste: i) indkøb, installering og udvikling af teknologi, ii) modernisering og anskaffelse af patruljefartøjer, luftfartøjer og helikoptere og iii) driftsomkostninger. Disse tre typer investeringer tegnede sig tilsammen for 70 % af de samlede forpligtelser. Det skal bemærkes, at selv om den EU-prioritet, som kontrollen falder under (EU-prioritet 3, "Fremme af gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik"), har den højeste udnyttelsesgrad for alle fiskerifonde, er udnyttelsesgraden på 46,8 % stadig lav i absolutte tal, og Kommissionen håber på en bedre gennemførelse af både den nuværende EHFF og den nye EHFAF for perioden 2021-2027. I den forbindelse er der fastlagt retningslinjer for EHFAF-programmeringen⁶⁶, og der er afsat potentielle budgetudgifter til "forbedring af håndhævelsen af og kontrollen med fiskeriet og tilvejebringelsen af data", herunder udvikling og gennemførelse af effektiv og innovativ fiskeriovervågningsteknologi⁶⁷.

5. Koordinering med medlemsstaterne, EFCA og tredjeparter i internationale fora

⁶³ [EUT L 56 af 27.2.2020, s. 1.](#)

⁶⁴ [OJ L 149, 20.5.2014, p. 1-66](#)

⁶⁵ https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/eu-funding-fisheries-aquaculture-and-processing-sectors-how-have-member-states-used-it-2020-12_en.

⁶⁶ [SWD\(2020\) 206 final](#) — bilag.

⁶⁷ De foreslåede investeringer i håndhævelse og kontrol omfatter: i) kontrol og overvågning af landingsforpligtelsen, ii) kontrol af vejningen, iii) farvandsovervågning, iv) sporbarhed og overvågning af og kontrol med den ikke-industrielle flåde og v) motorverifikation. Andre foreslåede investeringer omfatter elektronisk fjernovervågning, herunder: i) CCTV, ii) software til automatisk genkendelse, iii) droner, iv) satellitbilleder med høj opløsning, v) blockchainteknologi, vi) håndholdte ERS-systemer og vii) anordninger og systemer til løbende overvågning af motoreffekt.

En effektiv anvendelse af fiskerikontrolsystemet kræver konstant interaktion og samarbejde mellem medlemsstaterne, Kommissionen og EFCA. Det kræver også samarbejde på internationalt plan med lande uden for EU og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer.

Kommissionen drøfter regelmæssigt gennemførelsen af kontrolforordningen med medlemsstaterne og EFCA i **ekspertgruppen om fiskerikontrol**. Håndhævelsesspørgsmål drøftes i **ekspertgruppen om overholdelse**, mens IT-udvikling og -gennemførelse drøftes i **ekspertgruppen for ERS og dataforvaltning**.

På EU-plan arbejder **Kommissionen og EFCA** tæt sammen for at sikre en korrekt gennemførelse af fiskerikontrolsystemet, udveksle oplysninger og data samt deltage i forskellige fiskerikontrolmøder. Kommissionen beskæftiger sig navnlig med: i) de aktiviteter, der organiseres af de regionale kontrol ekspertgrupper og EFCA med henblik på at gennemføre den fælles ressourceanvendelsesplan og ii) arbejdsgruppen om elektroniske inspektions- og overvågningsrapporter.

Som global leder inden for havforvaltning og frontkæmper mod IUU-fiskeri arbejder EU aktivt på at fremme bedre havforvaltning, herunder kontrolforanstaltninger. I overensstemmelse med den internationale dagsorden for havforvaltning⁶⁸ **arbejder Kommissionen tæt sammen med partnere fra hele verden**, f.eks. regionale fiskeriforvaltningsorganisationer⁶⁹ og internationale organisationer⁷⁰. Kommissionen samarbejder også bilateralt med tredjelande, der har indgået fiskeriaftaler med EU⁷¹, og med lande uden for EU, der er omfattet af IUU-dialoger⁷², for at: i) sikre overholdelse af fiskeribestemmelserne, ii) anvende de nyeste standarder for fiskerikontrol og dataudveksling⁷³ og iii) sikre, at der følges behørigt op på tilfælde af manglende overholdelse.

6. Konklusion

Fiskerikontrol er afgørende for at nå målene i den fælles fiskeripolitik og for at sikre lige vilkår for aktørerne. I perioden 2015-2019 gjorde medlemsstaterne fremskridt med gennemførelsen af kontrolforordningen. Forbedringerne omfattede: i) mere moderniserede kontrolmetoder, herunder øget brug af FOS og ERS til overvågning, kontrol og rapportering af fiskerifartøjer og ii) automatiseret krydskontrol af fiskeridata. Medlemsstaterne gjorde også en indsats for at forbedre deres sanktionssystemer, selv om niveauet for gennemførelsen af

⁶⁸ https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/ocean/international-ocean-governance_en, aktion 7 i dagsordenen opfordrer til "Bekæmpelse af ulovligt fiskeri og styrkelse af en bæredygtig forvaltning af verdens fødevareressourcer". https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/ocean/international-ocean-governance_en.

⁶⁹ https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/international-agreements/regional-fisheries-management-organisations-rfmos_en.

⁷⁰ https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/international-agreements_en.

⁷¹ https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/international-agreements/sustainable-fisheries-partnership-agreements-sfpas_en.

⁷² https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/rules/illegal-fishing_en.

⁷³ Takket være EU's indsats vedtog NEAFC i november 2018 FLUX-standarden for dataudveksling. Kommissionen har også indledt forhandlinger om indførelse af UN/FLUX-standarden i forskellige bilaterale fora, herunder med Norge og Færøerne.

disse sanktionssystemer ikke er ens på tværs af medlemsstaterne, hvilket skaber ulige vilkår. Kommissionen og EFCA hjalp medlemsstaterne med at: i) udvikle nye IT-værktøjer, ii) harmonisere deres metoder til risikovurdering og iii) koordinere på operationelt plan. Desuden ydede gennemførelsen af EHFF finansiel støtte til kontrol ved at støtte køb, installation og udvikling af teknologier og modernisering af kontrolmetoder i medlemsstaterne.

Trods betydelige forbedringer er der stadig mangler ved anvendelsen af kontrolforordningen. Disse mangler kan ses i: i) bestemmelser om kontrol og verifikation af maskineffekt, ii) vejning, iii) landingsforpligtelser, iv) kontrol med den eksterne flåde og v) sanktioner. I de kommende år vil Kommissionen fokusere på yderligere gennemførelse af disse foranstaltninger. Kommissionen vil også fortsætte arbejdet med håndhævelse og fuld gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og med effektiv kontrol og håndhævelse i overensstemmelse med kommissionsformand Ursula von der Leyens opgavebeskrivelse til kommissær Virginijus Sinkevičius⁷⁴. Herudover vil Kommissionen: i) kontrollere anvendelsen af sporbarhedsbestemmelserne i overensstemmelse med "jord til bord"-strategien, ii) verificere kontrollen af fiskeriindsatsordninger og iii) fremme afprøvning og udvikling af intelligente teknologier, der anvendes til kontrol, i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt. Endelig vil Kommissionen sammen med EFCA arbejde videre på at: i) udvikle metoder til vurdering af overholdelsen af landingsforpligtelsen og ii) harmonisere de metoder, der anvendes til gennemførelse af prøvetagningsplaner for vejning. Med hensyn til revisionen af fiskerikontrolsystemet vil Kommissionen fortsat arbejde sammen med Rådet og Parlamentet for at styrke, modernisere og præcisere de nuværende regler.

⁷⁴ https://ec.europa.eu/commission/commissioners/sites/comm-cwt2019/files/commissioner_mission_letters/mission-letter-sinkevicius-2019-2024_en.pdf.